

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, СДНАЙТЕСЯ!

ЧАСНИКИ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 4 (800) | Субота, 22 січня 1983 року

| Ціна 2 коп.

ДИСЦИПЛІНА – ТВОЯ РОБІТНИЧА СОВІСТЬ СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

ТРУДІВНИКІВ ВІННИЦЬКОГО УВП НА 1983 РІК

Змагаючись за гідну зустріч 60-річчя утворення Союзу РСР, колектив підприємства достроково завершив виконання плану двох років п'ятирічки, успішно справившись з узятими на ювілейний рік зобов'язаннями.

Одностайно схвалюючи рішення листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, як керівництво до дій сприяли робітники, інженерно-технічні працівники та службовці підприємства доновідь Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропова, де йшлося про те, що треба рішучше повести боротьбу проти будь-яких порушень дис-

ципліни. Закріплюючи ритм ювілейного змагання, забезпечимо чітку організацію праці, високу дисципліну, всебічну економію ресурсів на кожному робочому місці.

За рахунок кращого використання нової техніки, впровадження прогресивної технології і передового досвіду, зміцнення трудової і виробничої дисципліни, максимального скорочення втрат робочого часу зобов'язуємося достроково виконати річний план по випуску товарної продукції 28 грудня. Виготовити продукції понад план, виражений в НЧП, на 4 тисячі карбованців, реалізувати її понад

план на 8 тисяч карбованців. Одержані надплановий прибуток 4 тисячі карбованців. Підвищити продуктивність праці проти плану на 0,3 процента. Знизити собівартість товарної продукції проти плану на 0,2 процента.

Зекономити сировину та матеріалів на 12 тисяч карбованців, 4 тисячі кіловат-годин електроенергії. Від впровадження у виробництво надпланових раціоналізаторських пропозицій одержати річний економічний ефект не менш як 0,2 тисячі карбованців.

Від надпланового впровадження у виробництво за-

ходів з нової техніки та наукової організації праці одержати загальний економічний ефект на суму не менш як 0,3 тисячі карбованців.

Посилити допомогу підшевному господарству у вирощуванні сільськогосподарських культур.

Колектив підприємства закликає всіх виробничників Товариства ще ширше розгорнути соціалістичне змагання за виконання та перевиконання завдань 1983 року і одинадцятої п'ятирічки в цілому, внести гідний вклад у виконання історичних рішень ХХVI з'їзду КПРС.

Зобов'язання обговорені і одностайно прийняті на загальних зборах колективу Вінницького УВП.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

КОЛЕКТИВУ БРОДІВСЬКОГО УВП НА 1983 РІК

Втілюючи в життя історичні рішення ХХVI з'їзду КПРС, колектив Бродівського УВП, широко розгорнувши соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя утворення Союзу РСР, достроково виконав план 1982 року і двох років п'ятирічки з основних техніко-економічних показників. Додатково до річного плану реалізовано значну кількість товарів народного споживання.

Нове піднесення трудової і політичної активності серед трудящих підприємства викликало рішення листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, положення і вис-

новки, що містяться у промові на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС Ю. В. Андропова.

За рахунок поліпшення використання виробничих потужностей, широкого впровадження передового досвіду, досягнення науково-технічного прогресу колектив УВП зобов'язується достроково, 25 грудня, виконати річний план по випуску продукції. Додатково виготовити продукції у вираженні НЧП на 9 тисяч карбованців, реалізувати її продукції понад план на 25 тисяч карбованців. Одержані

москвичів — добиваються високої організованості на кожному робочому місці, створювати повсюди обстановку нетерпимості до кожного випадку порушення трудової і громадської дисципліни.

Шляхом підвищення особистої відповідальності кожного робітника, розвитку ініціативи і творчої активності трудящих, уdosконалення організації і нормування праці, впровадження технічних новинок перевірити завдання по продуктивності праці на 0,6 процента.

На основі реалізації планів підвищення ефективності і якості роботи, поліпшення технологічної дисципліни забезпечити випуск продукції вищої категорії якості не менш як 78 процентів від загального обсягу виробництва.

Продовжити активну боротьбу за посилення режиму економії і раціональне використання матеріальних, сировинних і паливно-енергетичних ресурсів на кожному робочому місці.

Зекономити сировину та матеріалів на суму 2,5 тисячі карбованців, електроенергії — 3 тисячі кіловат-годин, умовного палива — 10 тонн.

Здійснюючи план соціально-економічного розвитку колективу підприємства, забезпечити дальше поліпшення умов праці, побуту і відпочинку трудящих.

Зобов'язання обговорені і одностайно прийняті на загальних зборах колективу Бродівського УВП.

Є ПЛАН ТРЬОХ РОКІВ

На Павлоградському заводі електросвітловальної арматури всі добре знають і поважають члена УТОГ, нечуною М. Ф. Троценко.

Нешодавно товариши по праці привітали її з трудовою перемогою — успішним виконанням плану трьох років одинадцятої п'ятирічки. Зарах на її виробництво календарі вже 1984 рік.

На завод Марія Федорівна прийшла 17-річною дів-

чиною. Зуміла поєднати роботу з навчанням у вечірній школі глухих.

Відтоді минуло 26 років. Тепер М. Ф. Троценко — краща закатувальниця. Як наставник молоді, вона ділиться з новачками багатим професійним досвідом.

Трудівниці присвоено звання «Ударник комуністичної праці». Продукція, яку вона виготовляє, атес-

тується державним Знаком п'ятирічки за три з половиною роки.

— Звідки такі відрядні успіхи? — запитав я в Марії Федорівні.

— Вагомі трудові досягнення має той, хто любить працю і почуває особисту відповідальність за неї перед товаришами, колективом.

І. ЗІНЧЕНКО.
м. Павлоград,
Дніпропетровська область.

У РАДІ МІНІСТРІВ СРСР

Рада Міністрів СРСР прийняла постанову в питаннях, зв'язаних з упорядкуванням режиму роботи підприємств, організацій і установ, зайнятих обслуговуванням населення.

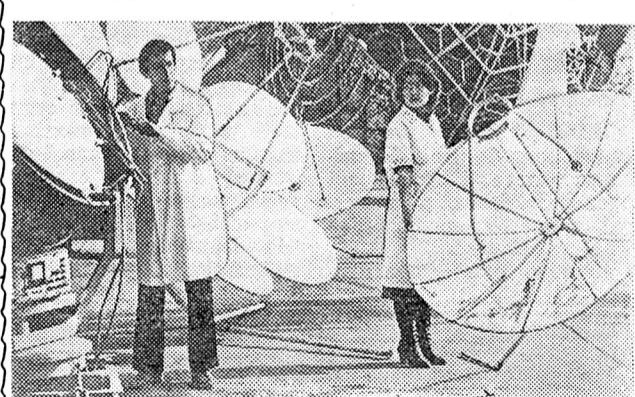
У постанові відзначається, що в багатьох містах і районах більшість магазинів, майстерень, ательє, поліклінік, житлово-експлуатаційних організацій працює в години, коли основна частина трудящих зайнята на виробництві. Щоб вирішити особисті питання, люди змушені часто відпрашуватися з роботи, брати відпустку з дозволу адміністрації, а іноді й порушувати встановлений трудовий розпорядок. Багато часу витрачають вони через погану організацію справи і неуважне ставлення до відвідувачів у сфері обслуговування.

Серйозні недоліки в роботі підприємств, організацій і установ, зайнятих обслуговуванням населення, викликають справедливі нарекання трудящих, негативно позначаються на стані трудової дисципліни, продуктивності праці, в кінцевому підсумку завдають великої шкоди державі.

З метою дальнього поліпшення обслуговування населення і скорочення втрат робочого часу, Рада Міністрів СРСР зобов'язала Ради Міністрів союзних і автономних республік, виконкоми країнових і обласних Рад народних депутатів, Міністерство торгівлі СРСР, Центроспілку, Міністерство охорони здоров'я СРСР, Міністерство юстиції СРСР, Правління державних трудових щадних кас СРСР, Міністерство внутрішніх справ СРСР, Міністерство освіти СРСР, Міністерство шляхів, Міністерство цивільної авіації, інші міністерства і відомства залізниці в I кварталі 1983 р. практичні заходи по наведенню належного порядку в роботі підприємств, організацій і установ, зайнятих обслуговуванням населення. Організувати і справу так, щоб запити і потреби радянських людей задоволилися повніше і краще, без шкоди для їх видобичної діяльності.

Виконкомам міських і районних Рад народних депутатів запропоновано перевідгнати дні і години роботи підприємств, організацій і установ послуг з таким розрахунком, щоб вони були найбільш зручними для трудящих. Забезпечити відповідними умовами, які давали б трудящим можливість користуватися послугами підприємств сфери обслуговування без втрат свого робочого часу.

СОНЦЕ СЛУЖИТЬ ЛЮДЯМ

Ташкент. Наукові співробітники Фізико-технічного інституту Академії наук Узбецької РСР розробили комплексну систему використання енергії. Сонця в умовах Середньої Азії. Вчені працюють над створенням першої в середньоазіатському регіоні сонячної електростанції, високотемпературних гіліконцентраторів, які знайдуть застосування в різних галузях народного господарства.

У лабораторії технології напівпровідникових перетворювачів створюються високоефективні фотоперетворювачі сонячної енергії в електричну.

На зйомку: інженери А. Х. Комілов і Г. А. Амрієва (Фотохроніка ТАРС-РТАУ).

ПРАЦЮВАТИ БЕЗ ВІДСТАЮЧИХ, ЕФЕКТИВНО І ЯКІСНО

Під таким девізом розгорнулося на Чернівецькому УВП змагання, започатковане ще чотири роки тому. Воно певною мірою вплинуло на збільшення випуску продукції, зростання продуктивності праці, поліпшення якості виробів.

Так, у порівнянні з 1978 роком випуск продукції минулого року збільшився на 1 мільйон 64 тисячі карбованців, прибуток зрос на 340 тисяч карбованців. До речі, зростання випуску продукції відбулося за рахунок підвищення продуктивності праці.

Особливо вагомих успіхів домігся колектив УВП в ювілейному році. План по випуску товарної продукції виконано на 103,6 процента, продуктивності праці — на 104,8 процента, по прибутку — на 114 процентів. Протягом року підприємство не мало жодної реклами. Всі бригади, дільнини, цехи виконали виробничі завдання.

Коротко розповім про те, за рахунок чого ми значно поліпшили роботу всіх дільнин виробництва УВП, працюючи без відстаючих.

Перш, ніж організувати на УВП змагання під девізом: «Працювати без відстаючих, ефективно і якісно!», провели глибокий аналіз всіх недоліків, що заважали працювати з повною віддачею, гальмували роботу окремих бригад чи дільнин.

Аналіз показав, що в пletильних бригадах є нечуючі, яким важко дается виконання виробничої програми.

Порадившись з профспілковим комітетом, ці колективи перекомплектували а так, щоб до складу кожного увійшли «передовики», «середники» і «відстаючі». Були прийняті заходи по значному поліпшенню виробничого навчання, особливо для відстаючих.

На сьогоднішній день 200 пletильниць підвищили свою професійну майстерність.

Робота пletильниць значною мірою залежить і від безперебійної роботи всього обладнання. При перевірці виявилось, що через нездадільні організацію ремонтної служби щоденно проповідалі по 100 і більше верстатів.

Для покращення роботи ремонтної служби створили дві бригади слюсарів-ремонтників. Виділили спеціальні приміщення, які обладнали всім необхідним для роботи. Склалі графік, за яким верстат установлений строк обов'язково проходить середній ремонт.

Налагодили технічне навчання ремонтників. Преміальна оплата іхньої праці була розроблена з урахуванням виконання графіка якості ремонту.

Багато верстатів простою-

вали через відсутність електромоторів. Виробничий відділ ЦП УТОГ виділив резервний фонд електромоторів. Тепер закріплено їх ремонт за Білоцерківським заводом. Все це приносило бажані результати: прості обладнання звелись до мінімуму.

Велика робота була проведена по безперебійному забезпеченням дільнини необхідною кількістю сировини та матеріалів. Протягом місяця ці дільнини переробляють понад 6 вагонів пряжі, шовку, катронових та гумових ниток. Для своєчасного одержання та зберігання треба було налагодити чітку роботу відділу постачання, збудувати додаткові складські приміщення, налагодити роботу транспорту. Невдовзі УВП уже могло своєчасно реалізувати всі виділені фонди.

Технологічним процесом передбачено намотування пряжі на шпулі. Протягом двох змін на підприємстві було «в ходу» понад 50 тисяч таких шпуль. Раніше були випадки простів пletильних дільнин через те, що їх не вистачало. На УВП прийняли рішення створити спеціальний тро-стильно-крутильно-мотальній цех. Його було оснащено необхідною кількістю різноманітного устаткування.

Робітники відділу головного механіка, раціоналізатори своїми силами встановили обладнання та виготовили до нього необхідне пристосування. Особливо хочеться відзначити старанну працю слюсарів-ремонтників К. М. Станкевича, Н. І. Свереди, М. П. Корчевого, А. Н. Головацького, Г. В. Скиданюка та майстра бригади ремонтників С. Г. Любчинського.

Багато праці доклав і начальник цеху А. А. Бондар. Він особисто займався організацією всіх робіт, зокрема, забезпеченням необхідним обладнанням, підготовкою кадрів для цеху, організацією виробничих процесів. А. А. Бондар до того ж є кращим раціоналізатором підприємства.

Тро-стильно-крутильно-мотальний цех — гордість нашого УВП. Він безперебійно забезпечує сировиною всі пletильні дільнини.

Велика робота на підприємстві проведена по вдосконаленню організації виробництва і праці, по впровадженню науково-технічного прогресу. Щорічно у виробництво впроваджують понад 50 організаційно-технічних заходів, раціоналізаторських пропозицій, заходів з новою технікою і науковою організацією праці. На сьогодні рівень механізації досягнув кофіцієнта 0,83.

Впровадження заходів дає можливість значно по-

П'ятий рік трудиться швачкою-мотористкою на Одеському виробничому об'єднанні «Парасолька» член УТОГ В. В. Вербицька.

Молода робітниця швидко опанувала професію, успішно виконала планові завдання 1982 року і з хорошим робочим настроєм вступила у третій, серцевинний рік одинадцятої п'ятирічки.

Виробничі завдання Віра Вадимівна виконує на 115—120 процентів.

Фото І. Мінделья.

Один з пунктів соціалістичних зобов'язань, взятих колективом Запорізького УВП на третій, серцевинний рік п'ятирічки, передбачає зростання питомої ваги виробів вищої категорії якос-ти.

На знімку: (зліва направо) майстер В. Ю. Бондаренко та робітниці В. Гриценко, М. Арсентьєва та Л. Тименко зібралися разом, щоб проаналізувати якість роботи, спільно намітити заходи по усуненню виявлених недоліків.

Фото І. Мінелька.

Девіз трудівників

Кременчуцька трикотажна фабрика відома не тільки на Полтавщині, але й далеко за її межами. За добу тут виготовляють 64 тисячі виробів, асортимент яких широкий: поновлюється майже на половину.

У колективі працює сім нечуючих трудівників. Всі члени УТОГ — передовики праці, люди, імена яких добре відомі на фабриці. Вони носять почесне звання «Ударників комуністичної праці».

Члени Товариства наполегливо потрудилися над виконанням соціалістичних зобов'язань, взятих на честь 60-річчя утворення СРСР.

На Дошці Пошани можна побачити портрети право-флангових — вантажників О. І. Самохвалова та Г. К. Яровика, швачок-мотористок Н. П. Пилипенко, Н. М. Шох, М. О. Гармаш, які успішно подолали рубежі трьох років п'ятирічки. Середній показник продуктивності їхньої праці становить 117 процентів.

В перші дні нового року колектив глухих працює по-ударному, прагне закріпити здобуті успіхи.

Члени УТОГ гаряче схвалили матеріали листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС. Вони включилися в рух за зміцненням трудової та виробничої дисципліни. «Жодної рекламиці від покупців» — такий девіз роботи виробничників.

О. ЧОРНОБАЙ.
м. Кременчук,
Полтавська область.

Відповіальні завдання

Усі райони Чернівецької області успішно справились з народно-господарським планом заготівлі зерна у 1982 році. Державі продано минулого року 130 тисяч тонн зерна, що на 15 тисяч тонн більше плану.

Передові господарства області одержали по 51—54 центнери зектара. Область виконала також планові завдання по продажу державі інших видів сільськогосподарської продукції. У цих досягненнях — значний внесок і нечуючих трударів.

Попереду — не менш важливі і відповіальні завдання: в 1983 році відбудеться збиральний збор зерна в області повинен досягти 525 тисяч тонн. Нечуючі, які працюють трактористами, тваринниками, будівельниками, розуміють, що успіх сприяє у повній мірі залежить і від кожного з них.

Досівді, висока майстерність і організованість приходять на допомогу механізатору широкого профілю з колгоспу імені ХХІ з'їзду

КПРС Василю Михайловичу Руснаку. 23 роки він водив полем сталевого коня, а останні п'ять — очолює механізовану ланку по вирощуванню цукрових буряків. За ударну працю передовника удостоєно ордена Трудового Червоного Прапора. До речі, загін Василя Михайловича неодноразово виходив переможцем соціалістичного змагання в районі.

Високий урожай фруктів зібрали минулого року в колгоспі «День урожаю». Очолює садівничу бригаду інвалід Великої Вітчизняної війни Василь Іванович Антонюк. Передові господарства області одержали по 51—54 центнери зектара. Область виконала також планові завдання по продажу державі інших видів сільськогосподарської продукції. У цих досягненнях — значний внесок і нечуючих трударів.

У Ф. Бойчука — три сини. Всі вони по-ударному трудяться, як і їх батько, у колгоспі імені Суворова Новоселицького району.

22 роки працює дояркою в колгоспі «Радянська Україна» В. Кушнір, добиваючись високих надоїв молока від кожної з 26 закріплених за нею корів.

Приклад старанної праці показують також трудівники села: В. І. Урсуляк —

тракторист колгоспу «День урожаю», П. П. Путря — чабан колгоспу імені Леніна, Ю. К. Чорнолицький — ізводовий колгосп імені Кашлюка.

Кожен з передовиків докладає максимум зусиль для виконання Продовольчої програми.

Нечуючі трудівники області ще ширше розгорнуть соціалістичне змагання, успішно підготуються до проведення весняно-польових робіт, на високому рівні проведуть зимівлю худоби. Вони зроблять все від них залежне, аби у їхніх господарствах постійно зростала урожайність зернових культур, збільшувались надої молока та виробництво м'яса.

На нараді передовиків сільського господарства області, що відбувалася нещодавно, кращим трудівникам були вручені цінні подарунки. Г. ВЛАСОВ.
м. Чернівці.

Завжди попереуду

— Первинна організація УТОГ Стрийської швейної фабрики невелика, але ко-рістується повагою, заслуженою авторитетом у колективі трудівників підприємства, — говорить ларт-группа зміні В. І. Вознюк.

— В основному — це швачки-мотористки, люди, які найближче стоять до виробничого процесу. Всі вони — передовики соціалістичного змагання, відзначаються високою старанністю і громадською активністю.

Ось приміром, робітниця М. А. Лешко. Вона ударниця комуністичної праці, член народного контролю. Передова трудівниця систематично підвищує свій ідеально-політичний і культурний рівень, вивчає технологію виробництва.

Н. Ю. Якубовська зобов'язалася одинадцяту п'ятирічку виконати за три з половиною роки. Наслідуючи

її приклад, взяли підвищені соціалістичні зобов'язання нечуючі робітниці — С. М. Постоюк і Я. К. Лозинська, С. А. Комарова, М. Я. Білецька і Є. Б. Артюшенко. Всі вони ударною працею відзначили 60-річчя утворення Союзу РСР.

Дружній і згуртований колектив членів УТОГ трудиться також і на закрійній дільнині, де майстром М. Є. Данчук. Це тут вперше на фабриці почали працювати за методом бригадного підряду.

Як відомо, один з найважливіших факторів успішного виконання виробничих завдань у колективі — дисципліна. І це зрозуміло, адже досить одному-двоє членам колективу не з'явиться з якихось причин на зміну, як порушується ритмічність роботи всієї бригади. Щоб запобігти таким зрывам,

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Листи - в - ГАЗЕТУ

ДОРОГАМИ БРАТЕРСТВА

У минулому році представники секції інтернаціонального виховання Закарпатського обласного будинку культури побували в багатьох республіках — Румунії, Молдавії, в Прибалтиці. Тут від улися зустрічі, що запам'яталися надовго.

Представникам нашого культзакладу голови центральних правлінь Литовського і Естонського товариств вручили сувеніри. Серед скромних подарунків — малювничі схеми про життя нечуючих Литви. Є у нас

і фотознімок Латвійського республіканського будинку культури «Рітаусма», і комплект республіканської «Інформації» блітєтень, який подарував заступник редактора цієї газети Я. Я. Баріс. Зберігається вимпел, почесний знак. Такі ж подарунки привезли із землі Білоруської й молдавської.

Між нашими товариствами склалися тісні зв'язки. У майбутньому ми плануємо обмінюватися досвідом інтернаціональної роботи, вдосконаленням її форм. Сюди входитимуть зустрічі з представниками різних на-

ціональностей, які проживають в Ужгороді. Серед них — як членами УТОГ, так і трудівниками чуючими. Таке інтернаціональне виховання уже проходить.

Нині в нашій секції розгорнулась підготовка до 80-річчя створення Комуністичної партії Радянського Союзу, 40-річчя Сталінградської битви і 50-річчя УТОГ.

Члени секції і товариства «Знання» вже розробили тематику виступів до 40-річчя битви на Волзі. Сюди входять такі бесіди, як «Роль і значення Сталінградської

битви у розгромі німецько-фашистських загарбників», «Патріотизм багатонаціонального радянського народу в битві за Сталінград», «КПРС — натхненник і організатор розгрому фашистських військ на Волзі», «Увічнення пам'яті героїв Сталінградської битви».

Велика увага, зокрема, приділяється роботам художників і скульпторів, які увічнили подвиг радянських воїнів на Волзі.

Ось чому саме з зацікавленням слухають присутні про роботу скульптора Євгена Вучетича і очолюваного ним творчого колективу над меморіалом на Мамаєвому кургані.

О. БОРТ.

ЗУСТРІЧ З НАСТАВНИКОМ

Ця розповідь — про ветерана, людину рідкісно добреї душі, комуніста Григорія Ульяновича Власова, з яким у мене відбулася зустріч майже через 40 років.

У 1938 році мої батьки жили у Вінниці, тоді я була ще підлітком. Наш будинок знаходився поруч з комбінатом УТОГ. Зацікавили мене нечуючі трудівники. З ними я часто зустрічалася і спочатку як могла висловлювалася жестами. Так якось я зустріла Г. У. Власова, який в цей час був головою обласного відділу УТОГ. Пам'ято, після нашої розмови він сказав:

— Чи не хочете поїхати у Харків на курси перекладачів?

Я дуже зрадила і погодилася. Так незабаром я поїхала вчитися на тримісячні курси. А після навчання почала свою трудову діяльність тут же, на комбінаті, Та перший мій переклад виявився невдалим — я хвилювалася, плакала. Тоді Григорій Ульянович спокійно сказав: «Не засмучуй-

тесь, поїдете знову на курси культизаціоністів — побільше бувайте у клубі нечуючих, висловлюйте жестами на різні теми — добре освоїте міміку».

Голова обласного відділу УТОГ був справжнім моїм наставником, допомагав і вчив мене постійно. Його готовність завжди прийти на допомогу іншим, працелюбність, доброзичливість, велика скромність і теплота вражали мене.

Почався грізний 1941 рік. Мій батько пішов на фронт, мати загинула при бомбардуванні. У ці тяжкі роки для всього радянського народу Григорій Ульянович зібрав нечуючих, як свою рідну сім'ю, і сказав: «Треба терміново усім евакуювати-

ся».

Пригадую тепер, як тоді ми зібралися, взяли підводи і рушили на Схід. На нас чекала нелегка дорога. Так на протязі чотирьох місяців ми добиралися, де на підводах, де товарняком у Хвалинській радгосп Саратовської області. Тут ми пра-

цювали, не покладаючи рук, спали по 3—4 години на добрі. Всі нечуючі трудівники замінили слюсарів, працівників, сівачів, штурвальників, які пішли на фронт. Працювали на соцітві.

В 1944 році, коли вигнали фашистів із нашої землі, ми повернулися додому і почали відбудовувати наш рідний комбінат. Я незабаром вийшла заміж і виїхала у Москву. Пізніше дізналася, що Григорій Ульянович Власов переїхав у Чернівці і більше ми не зустрічалися, але все своє життя пам'ятали про людину, котра мені прищепила любов до нечуючих людей, вивела на трудовий шлях.

Час збігав. Так уже складається у нас у кожного — робота, сім'я — і не було можливості зустрітися і віддати чому-сь своєму вчителю добрыми словами.

І ось за путівкою Московського міського відділу товариства глухих я приїхала у будинок відпочинку «Сосно-

вий бір». Тут відпочивала одинадцять днів. У бібліотеці будинку відпочинку, читаючи газету «Наше життя», звернула увагу на підпис — Г. Власов. Тоді я подумала: «А часом не май це старший товариш, який прищепив любов до професії і нечуючих?»

Г. І. Власов якраз тоді відпочивав. Тут ми і зустрілися.

Мені стало відомо, що в Чернівцях Г. Власов провів велику організаційну роботу серед нечуючих, де він був головою обласного відділу УТОГ, а після — директором школи нечуючих.

Протягом років. Недавно Григорію Ульяновичу виповнилося 70 років, але і тепер він живе повнокровним, красивим життям.

Активне і благородне життя Григорія Ульяновича може служити добрим прикладом для нашої молоді.

М. ІВАНОВА,
ветеран праці,
відмінник ВТОГ.
м. Москва.

пак, молдавський, російський, литовський танці.

Ведуча оголосила наступний номер — і на сцену виходить невеличка дівчинка — третьокласниця Гаяля Стрежникова. Оплесками зустріли глядачі виконанію вірші білоруською мовою.

Свято наближається до кінця. Усмішки, радість стоять в очах дітей. Летить вгору мелодія відомої пісні, її підхоплюють дитячі голоси: «Хай завжди буде сонце».

Є. БЛУВОЛ,
голова Бобруйського
МРВ БілТОГ.

Нерозлучні, кажуть про Валентину Довганик, Ніну Либерду та Євгенію Буніну. І справді, разом дівчата закінчили Березівську спецшколу-інтернат, потім прийшли працювати на одне підприємство — Новоград-Болинську дільницю Житомирського УВП, де їхнінні трудяться швачками-мотоциклістками.

А в години дозвілля подруги залибки відвідують культизаклад. Тут вони осiąгають складне мистецтво хореографії, декламації, співу. Дівчата вже побували у багатьох культизакладах УТОГ Житомирщини, даруючи своїми виступами радість і добрий настрій.

Фото А. ГАРБАРЧУКА.

★ ЗУСТРІЧ З ДРУЗЯМИ

ДЕСЯТИРІЧЧЯ

★ МАГАЗИН НА ПІДПРИЄМСТВІ

★ ВИПУСК МОЛОДИХ СПЕЦІАЛІСТІВ

★ ЧЕРЕЗ ЧОТИРИ

СВЯТО В ШКОЛІ

Дбають про людей

Працюю я різальницею закріпленого цеху Конотопського УВП уже двадцять два роки. Роботу свою люблю. Норми виробітку завжди перевищую. За все це сьогодні хочеться висловити щиру подяку людям, котрі нам завжди допомагають, підтримують у скрутну хвиллю. Серед них — і директор підприємства М. Ф. Кривунь. Він постійно піклується про трудівників. Адже на УВП працюють переважно більшістю жінки, в яких є сім'ї. У кожній працівниці, звісно, часу завжди обмаль. Тому Михайло Федорович подбав про те,

що на території підприємства відкрили магазин.

Обслуговують виробничіків Н. М. Батуріна та В. Д. Фірсова. Вони — чуйні продавці, сумісно виконують свої обов'язки, дбають, щоб був широкий вибір продовольчих товарів.

За кілька хвилин тут можна купити все необхідне. А, отже, в загальному підсумку — кожна жінка спроможна заощадити тут не одну годину вільного часу. А це для нас дуже важливо.

О. МОСКАЛЕНКО,
різальниця
Конотопського УВП.
Сумська область.

З ВІДЗНАКОЮ

Наприкінці грудня минулого року в Гомельському машинобудівному технікумі відбувся випуск молодих спеціалістів. В спецгрупі глухих диплом по спеціальності техніка-технолога одержали 14 чоловік. Три з них — з відзнакою.

Шести молодим спеціалістам видано направлення на учбово-виробничі підприємства Українського товариства глухих.

В. ІНДЕНКО,
студент первого курсу
Гомельського машинобудівного технікуму.
БРСР.

ВІДЗНАВАЛИ ВЕТЕРАНА

Наприкінці минулого року колектив Лебединського УВП вішанував ветерана підприємства П. Т. Вернидуба, якому виповнилося 60 років.

Великий життєвий шлях пройшов Павло Трохимович. Закінчивши педучилище, працював учителем на селі, служив у лавах Радянської Армії, брав участь у Великій Вітчизняній війні.

За мужність і геройзм, виявлені під час захисту Вітчизни, його нагороджено багатьма урядовими нагородами.

Шістнадцять років працює у складальному цеху підприємства. Він щоденно перевищує виробничі завдання, служить добрим прикладом для своїх товаришів. Соціалістичні зобов'язання, взяті на честь ювілею Крайни Рад, виконав достроково.

За досягнуті успіхи у праці П. Т. Вернидуба занесено до районної книги Пошани. Багато разів його портрет заносився на Дошку Пошани підприємства, Павло Трохимович нагороджувався цінними подарунками, а

Повернуте дитинство

Яка це прекрасна країна — дитинство. Безтурботне, заміряне, зацікавлене життям маленькій квітки і всієї планети. Це — час пізнання світу, пізнання себе. Але як боліче, коли до життя найдорожчої дитини підступає хвороба.

Таке нещастя трапилося і в нашій сім'ї. Як не було боліче, ми зрозуміли, що головче тепер не дати відчути донці себе самотньою, відокремленою від людей, а

виховати з неї стійку людину, здорову духом.

На допомогу нам прийшли вчителі та вихovateli Mirgorodskoyi spetszshkoli-internatu dla slabouchykh detey. Ми чули, що вони вже відібрали нашу дитину.

Родина ПІДГОРНИХ.

Селище Семенівка,
Полтавська область.

ЦЕГО РОКУ м. Ровно відзначає своє славне 700-ліття. І вже тепер, коли кроуши вулицями древнього красеня-міста, відчуваєш святковий настрій, що панує повсюдно: він — у мешканців нових житлових мікрорайонів, у відвідувачів затишних скверів і парків. Він у гаслах і лозунгах, що розповідають про історію ровенської землі, на якій живуть працьовіті і життєрадісні люди.

У ці передсвяткові дні колектив художньої самодіяльності Закарпатського обласного будинку культури УТОГ побував на Ровенщині, де мав численні виступи перед трудівниками області. Концертна програма ужгородців складалася з українських, російських, казахських і білоруських народних пісень, танців народів СРСР, віршів. Особливий успіх випав на долю аматорів сцени Калини Татинець, Володимира Стильника, Оксани Андрейкевич, Володимира Козакова. Серед багатонаціонального нашого колективу була й представниця сонячного Казахстану — Софія Байкенова-Гулей. Казахський народний танець в її виконанні завжди користувався незмінним успіхом у глядачів. Запам'яталися присутнім на концерті й вірші літературознавця Олега Борта, нашого співробітника, який написав і присвятив їх ровенським побратимам. Автор у своєму творі

МІДНЮТЬ ДРУЖНІ ЗВ'ЯЗКИ

оспівав героїчну історію і прекрасне съогодення ровенської землі, зобразив у всій своїй величині людину-трудівника.

На зустрічі виступив голова Ровенського облвідділу УТОГ Михайло Іванович Омельченко, який зокрема сказав:

— Ми від усієї душі, щиро вітаемо наших гостей — ужгородців. Бажаємо вам, дорогі друзі, нових творчих успіхів.

Від імені колективу художньої самодіяльності зі словом подяки виступив інструктор Закарпатського облвідділу УТОГ Іван Михайлович Меркель, котрій передав ровенчанам сердечні вітання від трудівників Закарпаття — краю незламного і мужнього комуніста Олексія Борканюка.

Потім відбувся ряд культурно-масових заходів, серед яких особливо запам'яталося відвідування музею імені Миколи Кузнецова. Ужгородці з інтересом ознайомилися з експонатами, а після екскурсії до музею відбулася хвилююча зустріч

з Валентиною Іванівною Лісовською, сестрою однієї з активних учасниць руху, що його очолював М. І. Кузнеців. Вона розповіла про безсмертний подвиг розвідника.

Після повернення до Ужгорода, активісти культзакладу з любов'ю і вдячністю згадують дні перебування на орденоносній Ровенщині. Тепер у нашій інтересції, що діє при Будинку культури, з'явилися нові експонати, які зберігають як дорогі реліквії. Ми використовуємо їх у бесідах і лекціях, які проводяться на честь славного 700-річчя Ровно. Тематика цих заходів широка і різноманітна. Зокрема сюди входять виступи за темами: «Історія виникнення Ровно», «Героїчні сторінки м. Ровно у роки Великої Вітчизняної війни», «Розв'язків Ровенщини за роки Радянської влади».

Уже відбулися перші заходи на цю тематику і відівідували культизакладу схвалюючи відгукнулися про них. Ужгородці з цікавістю знайомляться з минулім і съогоденням славного українського міста, що свято бере же і примножує революційні, бойові і трудові традиції радянського народу.

Так, мідніють наші зв'язки, ширшає коло друзів.

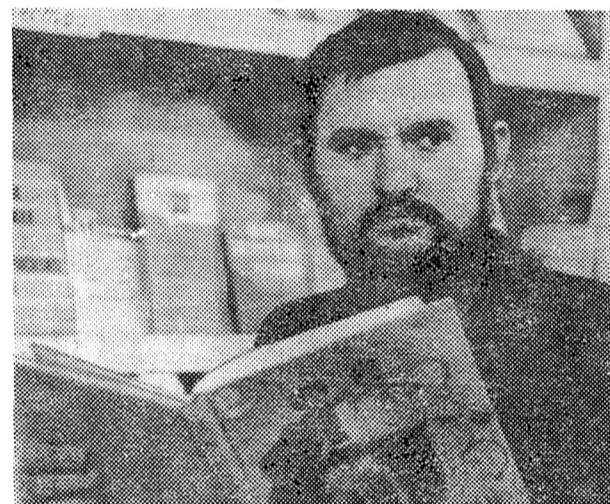
З. БАЛОГ,
директор Закарпатського
обласного будинку
культури УТОГ.

Книжковий фонд бібліотеки Івано-Франківського будинку культури нараховує більш як 7500 примірників. Господарює у цьому книжковому багатстві бібліотекар Зіновій Гуменюк. Більш як десять років тому він закінчив республіканські курси кульптураторів УТОГ.

За час роботи в бібліотеці З. Гуменюк добре вивчив смаки та уподобання читачів. Для них завжди добре цікаву книгу, газету чи журнал.

Бібліотека щовечора кличе читачів до затишного читального залу.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

З БЛОКНОТА РЕПОРТЕРА

Відкрила двері „Казка“

«Казка» — це ціле містечко. Тільки не просте, а чарівне. Спорудили його в центрі Миколаєва карабелі Чорноморського заводу. На площі в чотири гектари за проектом місцевих архітекторів вони збудували дерев'яний міський кримль з міцними стінами, сторожовими вежами, бійницями для гармат. Так само, як на ілюстраціях до казок Пушкіна. Поруч — середньовічний замок з казок Андерсена і братів Грімм. Далі — вітряк, хатинка на курячих ніжках, після з Іваном-лежебокою.

У північній частині містечка — амфітеатр, як в античній Греції або Римі, підкововою, із зручними сидіннями і з чудовою акустикою. Як твердять маленькі відвідувачі, у театрі на вітряків, хатинка на курячих ніжках, після з Іваном-лежебокою.

Неподалік гойдається на воді караїла. На таких суднах плавали Гулівери і

сміливі пірати. Діє у містечку автодром і механізованій «космодром». На «Жигулях» і «місяцеходах» найменші відвідувачі «Казки» можуть поринути в світ технічної фантастики.

Коли будівництво було ще в розпалі, головний архітектор містечка В. П. Попов запросив на попередній огляд «головних рецензентів» — шкільну дітвору. Діти були захоплені побаченим, але поставили проекtantам і запитання по суті:

«На якому даху сидітиме Карлсон?», «Чи піднімуть на кораблі червоні вітрові

містечко створювалось методом народної будови. Разом з корабелами в його створенні взяли участь багато трудових колективів Миколаєва. Казкове царство вийшло на славу. І якщо вам трапиться спітати у міколяївських дітей про найкращіший куточок у їхньому місті, вони не задумуючись скажуть: «Казка».

Для «Казки» потрібні були спеціалісти рідкісних ніні професій — майстри художнього ліття і художнього кування, декоративно-

го ліплення тощо. І такі майстри знайшлися. Бригада металістів з художнього комбінату викувала ажурні балкони, флюери, шпилі веж, ворота, лави для відпочинку, узори кріпосних воріт. Треба було в центрі міста створити мозаїчний майданчик, — і за діло взялись умільці заводу технологічної оснастки. Токарі, шліфувальники, фрезерувальники, теслярі, змінівші на дягіль час професію, виконали роботу добре, з любов'ю.

Містечко створювалось методом народної будови. Разом з корабелами в його створенні взяли участь багато трудових колективів Миколаєва. Казкове царство вийшло на славу. І якщо вам трапиться спітати у міколяївських дітей про найкращіший куточок у їхньому місті, вони не задумуючись скажуть: «Казка».

А. СІРОШ.
м. Миколаїв.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

Боротьбу продовжать чернівчани

Республіканський турнір з відніяти гру, вийти вперед і вільного поєдинку було зігрівши рахунок 1:1. Але вони відібрали верх над суперницями з Білої Церкви, Ужгорода та Володимир-Волинського, а одеситки — над колективами Березівської, Житомирської та Підкамінської спецшкол.

Як і очікувалось, у стиковому поєдинку за перше місце у підгрупі. Хід подальших подій цілком підтвердив такі розрахунки. Господарі порівняно легко перемогли колективи Новоушицької та Острозької спецшкол із шістьма очками посили перше місце у своїй підгрупі.

У іншій підгрупі без поразок провели поєдинки вихованці Кіївської спецшколи-інтернату № 6. Але зауважимо, що киянам порівняно легко дісталася перемога лише в одній зустрічі з ужгородцями. У наступних поєдинках з командами Калянсько-Подільської і Калуської спецшкол та у грі зі своїми земляками із спецшколою № 18 їм довелося боротися за перемогу в усіх трьох партіях кожної зустрічі. Вправились вони з цим завданням відмінно і з восьма очками стали переможцями своєї підгрупи. Отже кияни і чернівчани вийшли у стиковий зустріч на майданчик, щоб остаточно визначити, хто виступатиме на весні у турнірі фіналістів Кієва.

Гра, як і передбачалось, пройшла за перевагою чернівчан і завершилась їх заслуженою перемогою.

Першу партію з невеликим розривом виграли буко-вини. Вони ж повели і у другій, але гості зуміли ви-

ЗА ШАХІВНИЦЯМИ-ШКОЛЯРІ

Усі бажаючі зможли взяти участь у цьому турнірі, який відбувався у Миргородській спецшколі-інтернату для слабочуючих дітей з шахів. 24 юні прихильники шахів з четвертого по десятий клас боролися за звання чемпіона в особистому зачіку з швейцарською системою в дев'ять турів.

Жоден з шахістів не уникав втрат. А 7,5 очка забезпечили дівчата з шахівниці-школи. Вони ж повели і у другій, але гості зуміли ви-

пeliли дев'ятнадцять очки у В. Стасенку перемогу в не-легкому шаховому марафоні. Лише на півкроку, тобто на півочка, відставав семикласник Г. Ременюк, котрого підвів слабкий старт. Однак у його активі перемога над В. Стасенком в очному поєдинку. З шістьма очками завершили турнір одразу декілька учасників.

Шахові змагання викликали великий інтерес у школярів, сприяли неабиякій популяризації цієї захоплюючої гри.

О. ПОЛИВ'ЯНИЙ,
вчитель.

Полтавська область.

ПОРАДИ САДОВОДАМ

Зимові «квартири

ШКІДНИКІВ

За календарем зими. З настанням першого похолодження усе живе шукає собі притулку. По-своєму готуються до зими, ховаються від морозів і шкідливих комах.

Садоводи-аматори та юні натуралісти повинні знати, де зимують шкідники. Так, яблуневий квітогряз, грушевий клопник, мідяниця, кашарки влаштовують «квартири» під опалим листям. У верхньому шарі ґрунту квартирують вишневий трач, букарка, малиновий жук, агресора вогнівка, мишовидні гризуни, а глибше в ґрунті — личинки хроща, капустянки, дротянки і колорадського жука.

У щілинах відмерлої кори перебуває гусінь яблуневої плодожерки, довгоносики. У кроні виснажених слаб-

ких дерев зимують личинки морози. Весною, як тільки пригріє сонце, вони відроджуються і починають свою «роботу». Одні комахи ушкоджують квіти, другі — плоди і насіння, четверті — підгрізають корені, що негативно позначається на врожайності.

Тому знати «квартири» шкідників необхідно, щоб завчасно їх знищити. Це головне завдання садоводів і юніх натуралістів.

М. ПРИХОДЬКО,
кандидат біологічних наук.

Редактор
П. БУЛАТОВ.